

[Aase Olesen]

»Vi kommer ikke et skridt længere, fordi man vedtager en folketingsbeslutning som denne.«

Straks for socialdemokratiets ordfører op på talerstolen og sagde, at det ikke var klogt af ministeren at udtale sig sådan, for han burde registrere, at der var et flertal i folketinget, der gerne ville have gjort noget ved sagen. Jeg kunne så ikke dy mig for ved førstebehandlingen at sige til ministeren, at vi jo kunne forbedre VS' forslag lidt med en dato. Og jeg hørte ikke, at hr. Albertsen dengang tog afstand fra noget så revolutionært som at sætte dato på ophævelse af en diskriminerende praksis.

Derfor vil jeg spørge socialdemokratiet, da de åbenbart ikke har haft trang til at tage ordet i dag: hvad er grunden til, at de nu vil stemme imod det radikale venstres og SFs forslag om at sætte dato på ophør for den diskriminerende behandling af psykiatiske patienter?

Albertsen (S):

Jeg har forstået, at arbejdet traditionelt i den sidste del af folketingsåret er præget af enorme arbejdsopgaver, og derfor har jeg villet yde et lille bidrag ved her at tage ordet efter fru Aase Olesen, idet jeg er ganske klar over, at det radikale venstre har brug for ved små passende hjørnelejligheder at markere nogle enorme fremskridtsstandpunkter og -synspunkter, og det synes jeg de skal have lov til. Jeg forstår ganske deres interne problemer, og jeg synes, det er helt i orden, at de skal have sådan nogle små ting at lege med en gang imellem.

Når fru Aase Olesen og andre har citeret os, både hvad angår det, der blev sagt ved førstebehandlingen, og det, der er fremgået af udvalgsarbejdet, så vil jeg synes, det var ganske praktisk, om man holdt sig til facts og ikke til, hvad man selv gerne ser eller mener at der er sagt eller ikke sagt, men til det, der egentligt er sket.

For det første har vi selvfølgelig ikke noget som helst imod – som antydnet af SF-ordføreren – at denne lovgivning træder i kraft den 1. januar 1984. Men vi har den praktiske erfaring og den også måske lidt praktiske holdning, at vi synes, at teknik og arbejds-gang og den slags ting skal efterleves, og jeg ved ikke, om nogle af de ordførere, der har

udtalt sig i dag, kan præstere noget nyt EDB-system for eksempel. Jeg har fået oplyst, at forudsætningerne for at klare disse ting er, at det skal køres ind på noget maskineri, og det tager nogen tid, og jeg synes også, vi har erfaring for i socialudvalget, at når lovforslag er til behandling – og der kommer jo senere et lovforslag, dette er kun et beslutningsforslag – så er der nogle, der stiller spørgsmål, og nogle, der vil snakke om forskelligt, og det synes vi alle sammen er helt i orden, og hvis vi eventuelt kan få teknik til det, og hvis vi eventuelt kan få afsluttet drøftelserne i socialudvalget så betids, at det kan træde i kraft 1. januar 1984, så er jeg da overbevist om, at alle gode kræfter vil bidrage dertil.

Det er korrekt, at da vi havde første behandling, havde jeg lejlighed til at komplimentere VS og hr. Wilhjelm for initiativet på dette felt, som jeg virkelig synes har krav på kompliment og på helhjertet støtte. Det var også det, jeg gav udtryk for dengang, og det giver vi stadig væk udtryk for. Vi har bestrebt os for, at indstillingen gik på, at betænkningen ikke alene sagde, at nu kommer der et forslag, men også, at vi har fået løfte og klart tilsagn om – og det er det, vi har opnået – at det kommer med i regeringens lovkatalog, for den betænkning, som udarbejdes her i sommer, skal jo altså lige gøres færdig, og derefter bliver det et papir, som ministeren så kan bruge som arbejdsgrundlag, og det vil sige, at det bliver forelagt i forbindelse med folketingets åbning.

Og hvis fru Aase Olesen og fru Birthe Hansen og alle andre, der er involveret i dette her, bidrager til, at vi bliver færdige med arbejdet, er jeg sikker på – sådan har jeg forstået det – at socialministeren vil gøre sit til, at det bliver fremmet mest muligt. Om det så lige bliver den 1. januar eller det måske bliver den 15. januar, eller hvad ved jeg, det mener jeg ikke er afgørende. Jeg har forstået det sådan på dem, der har taget initiativet, at det afgørende er, at vi får denne sag løst, helst så hurtigt som muligt, og det er min bestemte opfattelse, at det er den holdning, der ligger bag de to formuleringer. At man så har brug for det dér lille julespil eller sommerferiespil eller påskespil, hvad man nu vil kalde det, det synes jeg skal være de radikale vel undt. Jeg har dyb sympati og medlidenhed med dem i øjeblikket på så mange